RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 100.379 van 26 oktober 2001
in de zaak A. 105.190/XII-3119.

In zake : de NV PAC MAN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. BOUCKAERT en G. JANSSENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de stad ROESELARE,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. PRIEM,
kantoor houdende te ROESELARE,
Westlaan 358.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat NV PAC MAN op 28 mei 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “het besluit van 19 februari 2001 van de gemeenteraad van de Stad Roeselare waarbij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen om geen convenant af te sluiten met PAC MAN nv. wordt bekrachtigd”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat A. COPPENS, die loco advocaat A. PRIEM verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal exploiteert te Roeselare, Stationsplein 19; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een voorafgaande schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat verzoekster met brief van 22 januari 2001 aan de verwerende partij vraagt een convenant te sluiten; dat het college van burgemeester en schepenen op 29 januari 2001 besluit dat geen convenant kan worden afgesloten; dat op 19 februari 2001 ook de gemeenteraad beslist dat er “geen enkele convenant (wordt) afgesloten”; dat hieruit de bestreden weigering blijkt om met verzoekster een convenant te sluiten; dat de motivering in essentie luidt :

> "De stad heeft echter een discretionaire bevoegdheid om convenanten af te sluiten. Ze is dus niet verplicht gevolg te geven aan de aanvragen om een convenant af te sluiten.
>
> Aldus werd bij hoogdringendheid in het Schepencollege beslist om geen convenanten af te sluiten. Dit om redenen van openbare orde, rust en veiligheid. Bijkomend speelt de hoge concentratie van scholen in het centrum van Roeselare en het mogelijks aanzuigeffect van andere steden waar ook principieel geweigerd wordt";

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat zij opwerpt dat verzoekster zonder belang is aangezien de enige beslissing die voor haar rechtsgevolgen heeft het definitieve besluit van 29 januari 2001 van het college van burgemeester en schepenen is, dat de vordering tegen dat besluit "ruimschoots over tijd" is, dat ook de termijn voor een vordering tegen de gemeenteraadsbeslissing al lang verstreken is en dat tegen deze beslissing niet tijdig een annulatieberoep is ingesteld;

Overwegende dat geen enkele bepaling van de wet van 7 mei 1999 het college van burgemeester en schepenen bevoegd maakt om te beslissen over het aangaan van de in artikel 34 van de wet van 7 mei 1999 bedoelde convenant; dat ook de nieuwe gemeentewet het schepencollege ter zake geen bevoegdheid opdraagt; dat in dit licht de collegebeslissing van 29 januari 2001 vooralsnog geacht wordt wezenlijk voorbereidend te zijn met betrekking tot de gemeenteraadsbeslissing van 19 februari 2001;

Overwegende dat verwerende partij het bestreden weigeringsbesluit, waarvan tenminste in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat het verzoekster betekend moest worden, pas met brief van 28 maart 2001, daags nadien door verzoekster ontvangen, ter kennis heeft gebracht; dat verzoekster binnen de zestig dagen daarna tegen het besluit én de besproken vordering én een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld;

Overwegende dat de excepties worden verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster in een tweede middel, tweede onderdeel, onder meer aanvoert wat volgt :

"38. De formele motiveringsplicht, zoals omschreven in de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, bepaalt dat bestuurshandelingen gemotiveerd moeten zijn en dat in de beslissing zelf de feitelijke en juridische overwegingen moeten staan vermeld die eraan ten grondslag hebben gelegen. De materiële motiveringsplicht voegt hieraan toe dat iedere bestuurshandeling moet zijn gebaseerd op draagkrachtige, begrijpelijke en rechtens en feitelijk aanvaardbare motieven.

39. De bestreden beslissing houdende weigering om een convenant af te sluiten, is in eerste instantie gebaseerd op de overweging dat er een hoge concentratie is aan scholen in het centrum van Roeselare. Uit de bestreden beslissing, noch uit het voorstel van het schepencollege, kan echter worden afgeleid of en welke scholen er gelegen zijn in het centrum van Roeselare en meer bepaald of deze scholen zich überhaupt in de onmiddellijke nabijheid van de aangevraagde kansspelinrichting op het Stationsplein 19 bevinden.

40. Uit de consideransen van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de gemeenteraad van de Stad Roeselare niet enkel heeft rekening gehouden met een bijzonder vaag omschreven aanwezigheid van een hoge concentratie aan scholen in het centrum van de Stad Roeselare, maar dat de weigering om een convenant af te sluiten in belangrijke mate is ingegeven door de vrees voor een aanzuigingeffect vanuit andere steden.

Nu de naburige steden principieel zouden weigeren om convenanten af te sluiten, meent verwerende partij het afsluiten van een convenant eveneens te moeten of kunnen weigeren, teneinde te vermijden dat de kansspelinrichtingen in de Stad Roeselare aanleiding zouden geven tot een aanzuigingeffect.

Voor zover de bestreden beslissing is gebaseerd op de overweging dat de exploitatie van een kansspelinrichting klasse II een aanzuigeffect zou kunnen teweeg brengen en daardoor de openbare orde, rust en veiligheid zou worden verstoord, dient er evenwel op gewezen te worden dat noch in de bestreden beslissing, noch in het voorstel van het schepencollege wordt aangetoond dat de dreiging van een aanzuigingeffect reëel is en op welke manier daardoor de openbare orde, rust en veiligheid daardoor in het gedrang zou komen";

Overwegende dat verwerende partij in de nota daarop repliceert dat de bestreden beslissing ten volle beantwoordt aan het vereiste dat iedere bestuurshandeling op afdoende wijze gemotiveerd moet worden, aan het evenredigheids- en draagkrachtvereiste, dat de motivering duidelijk is, in een begrijpelijke taal gesteld, niet tegenstrijdig, pertinent en conform de geest van de wet van 7 mei 1999;

Overwegende dat artikel 34, derde lid, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers luidt als volgt :

> "De uitbating van een kansspelinrichting klasse II moet geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater. De beslissing om een dergelijk convenant af te sluiten, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de gemeente. Het convenant bepaalt waar de kansspelinrichting wordt gevestigd alsook de nadere voorwaarden, de openings- en sluitingsuren, alsook de openings- en sluitingsdagen van de kansspelinrichtingen klasse II en wie het gemeentelijk toezicht waarneemt";

Overwegende dat deze bepaling aan de gemeente een appreciatiebevoegdheid verleent die haar toelaat in elk geval afzonderlijk en rekening houdend met de aan de aanvraag eigen zijnde gegevens, te beslissen of al dan niet een convenant wordt gesloten; dat de wettige uitoefening van die bevoegdheid vereist dat een onderzoek wordt gewijd aan de concrete en particuliere omstandigheden van de zaak en te dien aanzien voldoende verantwoord is; dat vooralsnog wordt aangenomen dat die verantwoording gelet op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen inzonderheid moet blijken uit de vermeldingen van de beslissing over het sluiten van het convenant;

Overwegende dat de bestreden akte in het algemeen beslist dat geen convenanten worden gesloten; dat de beslissing niet verwijst naar de aanvraag van verzoekster, laat staan dat er kan worden uit opgemaakt dat verwerende partij de aanvraag in concreto heeft beoordeeld; dat uit de formele motieven van de beslissing eerder het tegendeel lijkt te volgen; dat zij getuigen van vaagheid en precisie missen; dat het besproken onderdeel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster uiteenzet dat de bestreden beslissing de uitbating van de kansspelinrichting te Roeselare onmogelijk maakt, dat de financiële gegevens aantonen dat een stilzetting van de exploitatie gedurende onbepaalde termijn niet te dragen is en dat de

inkomsten uit kansspelen van de exploitatie te Roeselare cruciaal zijn voor haar leefbaarheid;

Overwegende dat volgens artikel 4, tweede lid, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers niemand een kansspel of kansspelinrichting mag exploiteren zonder schriftelijke vergunning; dat de dreiging van de sluiting van verzoeksters kansspel-inrichting reëel is, nu de stad weigert een convenant af te sluiten en verzoekster daardoor niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het verkrijgen van de vereiste vergunning klasse B; dat de realiteit van een dreigende sluiting niet minder is omdat de vordering pas tegen het einde van de beroepstermijn is ingesteld; dat, anders dan de verwerende partij laat uitschijnen, het nadeel een voldoende rechtstreeks verband met de bestreden beslissing vertoont; dat, mede gelet op de door haar bijgebrachte stukken, verzoekster voldoende aantoont een nadeel te lijden dat zowel ernstig als moeilijk herstelbaar is; dat verwerende partij ten onrechte het nut van een schorsing betwijfelt; dat zij in dat verband stelt dat "niet in te zien (valt) dat de gemeente op haar standpunt zomaar zal terugkeren"; dat evenwel een zaak is het "zomaar" terugkeren op een standpunt, een ander het herzien ervan naar aanleiding van een schorsingsarrest;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing is voldaan,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het besluit van 19 februari 2001 van de gemeenteraad van Roeselare om geen convenant te sluiten met NV PAC MAN.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober 2001, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**